

Warszawa, dnia 28 października 2024 r.

Pan Jacek Oko
Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa

„Stanowisko konsultacyjne dotyczące projektu oferty hurtowej PŚO dla Sieci FERC w sprawie DR.WPS.6082.50.2024”

Działając w imieniu Netia S.A. z siedzibą w Warszawie (dalej „Netia”), na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa (w aktach sprawy), w odpowiedzi na rozpoczęte w dniu 15 października 2024 r. konsultacje projektu oferty dedykowanej dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego do dostępowej sieci szerokopasmowej wybudowanej, rozbudowanej lub przebudowanej z wykorzystaniem środków publicznych przyznanych Polskiemu Światłowodowi Otwartemu sp. z o.o. (PSO) w ramach konkursu na dofinansowanie budowy sieci NGA ze środków Funduszy Europejskich na Rozwój Cyfrowy 2021-2027 (Sieci FERC) przedstawiam stanowisko w przedmiotowych sprawach.

1. Automatyczna zmiana umowy

W § 30 oferty ramowej PSO zawarto zapis, zgodnie z którym począwszy od 1 stycznia 2026 r. i w każdym kolejnym roku obowiązywania Umowy PSO jest uprawniony do waloryzacji wszystkich cen i opłat w danym roku (N) przewidzianych w Umowie w oparciu o Wskaźnik Inflacji Bazowej oraz o Wskaźnik Cen Energii podając stosowny wzór.

Netia nie popiera takiego rozwiązania, bowiem nie jest wiadome jaki i czy istnieje związek pomiędzy Wskaźnikiem Inflacji Bazowej oraz Wskaźnikiem Cen Energii, które są podstawą waloryzacji, a faktycznym wzrostem kosztów ponoszonych przez PSO. Dodatkowo nie ma żadnego uzasadnienia dla corocznej waloryzacji wszystkich cen o taki sam wskaźnik, bowiem koszty świadczenia usług o ile rosną, to nie zawsze rosną proporcjonalnie o taki sam procent. Dodatkowo wprowadzenie wskaźnika waloryzacji zaproponowany przez PSO zakłada, że opłaty będą z roku na rok rosły, podczas gdy istnieje możliwość, że w kolejnych latach koszty świadczenia usług będą malały. W związku z tym wprowadzenie dodatkowego wskaźnika waloryzacyjnego nie znajduje uzasadnienia.

Nie jest wiadome jakie założenia przyjął PSO konstruując wzór służący do wyznaczenia wskaźnika waloryzacji i dlaczego Wskaźnik Inflacji Bazowej został ujęty dwukrotnie we wzorze na wskaźnik korygujący.

Netia wskazuje, że wskaźnik korygujący N-1 jest równy 0, gdy Wskaźnik Inflacji Bazowej N-1 nie przekracza 103. Jeżeli Wskaźnik Inflacji Bazowej N-1 przekracza 103 to Wskaźnik Korygujący N-1 jest liczony w następujący sposób:

- do roku 2030: $35\% \times [\text{Wskaźnik Inflacji Bazowej N-1} \times 97.6\% + \text{Wskaźnik Cen Energii N-1} \times 2.4\% - 103] + 30\% \times [\text{Wskaźnik Inflacji Bazowej N-1} - 103]$

- od roku 2031: $25\% \times [\text{Wskaźnik Inflacji Bazowej N-1} \times 98.5\% + \text{Wskaźnik Cen Energii N-1} \times 1.5\% - 103]$

Sposób wyznaczenia poszczególnych składowych powyższych wzorów nie jest jasny i czytelny. Nie jest też wiadome, dlaczego Wskaźnik Inflacji Bazowej ma być wyznaczany w oparciu o dane z sierpnia a nie z jakiegoś innego miesiąca i dlaczego miałyby odnosić się do wskaźnika miesiąc do miesiąca a nie np. rok do roku.

Niezależnie od powyższej argumentacji, Netia wskazuje, że wprowadzanie wskaźnika waloryzacyjnego, co w praktyce oznaczałoby automatyczną zmianę umowy rok do roku jest niezasadne. W ramach konsultacji publicznych nie jest podawana informacja przy zastosowaniu jakiej metody zostały ustalone opłaty operatora OSD oraz nie jest jasne, którą metodę stosuje regulator dla oceny wysokości opłat hurtowych. Nie przewiduje się również publikacji informacji dlaczego pewne rozwiązania zostaną zaakceptowane a inne nie.

W związku z tym warunki hurtowe w dalszym ciągu wprowadzane rozwiązania do umów w sposób automatyczny nie dają OK przewidywalności co do warunków, na jakich ten dostęp będzie świadczony, co z kolei generuje bardzo wysokie ryzyko biznesowe w prowadzonej działalności gospodarczej.

OK nie ma zatem żadnej przewidywalności, jak będą się kształtowały warunki współpracy, a co za tym idzie – jak kształtować własną politykę detaliczną w zakresie umów detalicznych podpisywanych na zasięgu jaki będzie dostępny w ramach sieci NGA budowanych ze środków Krajowego Planu Odbudowy oraz Funduszy Europejskich na Rozwój Cyfrowy 2021-2027 (dalej „Sieci KPO i FER”).

Zwracam również uwagę na odmienność funkcjonowania rynku hurtowego i rynku detalicznego. Wynika ona z innych przepisów prawa, innych podmiotów (dostawców i odbiorców) działających na tych rynkach, rodzajów zawieranych umów oraz uprawnień regulatorów.

Istotne jest również to, że automatyzm z relacji OSD-OK nie może zostać przełożony na automatyzm w relacji OK-abonent. Zmiana warunków współpracy (w tym związana z automatyzmem) nie generuje zmian w już zawartych umowach abonenckich. Możliwość dokonania zmiany przez dostawcę usług w umowie z abonentem jest kwestionowana przez UOKiK, więc praktycznie nie występuje. Podmiot, który dokonałby takiej zmiany, mógłby się spodziewać natychmiastowego wszczęcia postępowania UOKiK. W przypadku umowy zawartej na czas oznaczony organ wyklucza taką możliwość całkowicie, a w przypadku umowy zawartej na czas nieoznaczony w razie braku klauzul modyfikacyjnych.

OK nie ma więc możliwości wprowadzenia stosownych klauzul do umów detalicznych, pozwalających im na odzwierciedlenie zmian hurtowych w zmianach detalicznych. Nawet jeśli teoretycznie w umowach znajdowałyby się klauzule o tego typu charakterze, to z przyczyn niezależnych od OK miałyby one charakter klauzul blankietowych (uważanych przez UOKiK za nieprecyzyjne) i nie pozwalających abonentowi na ocenę, czy wprowadzona

zmiana jest rzeczywiście odzwierciedleniem zmian czynników, na które powołuje się dostawca usług. Z tych względów zastosowanie tego typu klauzuli z pewnością zostałyby zakwestionowane przez Prezesa UOKiK.

Netia wskazuje, że wprowadzanie waloryzacji w oparciu o wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych który jest wskaźnikiem cen detalicznych, podczas gdy opłaty zastosowane w Cenniku są opłatami hurtowymi i powinny być powiązane z faktycznym wzrostem kosztów udostępnienia usług hurtowych. Wskaźnik Inflacji Bazowej takiej informacji nie przekazuje. Dodatkowo jest on wyznaczany jest w oparciu o koszyk dóbr, które nie są związane z prowadzeniem działalności telekomunikacyjnej i tym samym nie odzwierciedla zmian kosztów po stronie OSD. W związku z powyższym wnosimy o usunięcie rozdziału „Waloryzacja” w całości jako niezasadny.

2. Opłaty BSA

Netia wskazuje, że opłaty za opcje BSA w konsultowanej ofercie są o 3,55% wyższe niż opłaty stosowane dotychczas przez PSO na obszarze II i jednocześnie dla niektórych prędkości nawet o 30-40% wyższe niż opłaty stosowane przez OPL. Oznacza to, że koszt wykorzystania infrastruktury PSO na obszarach KPO będzie dla OK zdecydowanie wyższy niż koszt na sieciach innych OSD. To z jednej strony nie zachęca do korzystania z tak niekorzystnej cenowo oferty (wysokie ceny i coroczna waloryzacja, co czyni ceny jeszcze wyższymi) a u operatorów, którzy zdecydują się na świadczenie usług w oparciu o sieci KPO PSO wymusi zastosowania wyższych opłat abonamentowych dla użytkowników końcowych. Tym samym oferty dostępu do internetu na obszarze dofinansowanym będą mniej korzystne cenowo i mniej atrakcyjne dla użytkowników końcowych niż oferty na pozostałych obszarach. Taka polityka zamiast zwiększyć dostępność usług na obszarach KPO i FER, jeszcze tą dostępność zmniejszy, w szczególności dla mniej zamożnych użytkowników.

Poza wysokimi opłatami za opcje prędkości, PSO ustaliła wysokie opłaty jednorazowe, opłata za słup to aż 80 zł. Opłata za porty, nadzór czy też odtworzenie łącza po dewastacji są najwyższymi opłatami na rynku.

3. Kary umowne

Netia wskazuje, że sposób ustalenia kar umownych jest niekorzystny dla OK, gdyż zarówno warunki przyznania kary jak i jej wysokość jest zdecydowanie gorsza dla OK niż dla OSD. Takie podejście jest niewłaściwe i nie znajduje żadnego uzasadnienia. Wnosimy aby wysokość kar umownych była porównywalna dla obu stron umowy.

4. Kontrola wykorzystania sieci

W treści § 4 ust 3 wskazano, że „OSD może kontrolować sposób wykorzystywania przez OK Sieci PŚO pod kątem przestrzegania przez OK warunków, o których mowa w ust. 2 powyżej lub jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że OK wykorzystuje Sieć PŚO niezgodnie z przeznaczeniem lub jego działania mogą powodować zakłócenia lub uszkodzenia Sieci PŚO lub Infrastruktury telekomunikacyjnej innych użytkowników Sieci PŚO, lub zachodzi uzasadnione podejrzenie, że OK nie korzysta z zamówionej Usługi, przy czym zamówiona Usługa nie jest niezbędna OK do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej. W takim przypadku OK przedstawi wszelkie wyjaśnienia i dowody w tym zakresie na każde żądanie OSD w 14 dni od dnia otrzymania wezwania.” Zdaniem Netii brak jest uzasadnienia dla ustalenia zasad jednostronnej kontroli wykorzystania przez OK sieci PSO, a jednostronna

kontrola PSO może odbywać się wyłącznie w przypadku uzgodnienia tego faktu przez strony albo w przypadku niestawienia się przedstawiciela OK.

5. Jednostronne rozwiązanie umowy

Netia wskazuje, że nie jest zasadne wprowadzanie zapisu umożliwiającego OSD jednostronnemu wypowiedzeniu umowy jeśli jej postanowienia nie zostały naruszone przez OK a jedynie w przypadku wygaśnięcia regulacji zobowiązujących OSD do zapewnienia dostępu do sieci. W przypadku zmiany ciążących na PSO obowiązków wypowiedzenie umowy powinno być możliwe wyłącznie przy założeniu, że przez 24 miesiące od wypowiedzenia umowy przez OSD OK będzie miał zagwarantowany dostęp do usług hurtowych. Takie rozwiązanie umożliwi OK realizację dostępu do usług detalicznych dla abonenta i uchroni OK przed ryzykiem, że w trakcie trwania kontraktu abonenckiego świadczenie usług będzie zagrożone .

Dodatkowo należy wskazać, że katalog powodów uzasadniających rozwiązanie z winy OK jest zbyt szeroki i zdaniem Netii powinien być ograniczony tylko do sytuacji rażącego naruszenia umowy. Brak dostosowania Umowy do zmienionej Oferty nie stanowi naruszenia Umowy w związku z tym zapisy odnoszące się do tego, powinny być usunięte.

Załączniki:

1. pełnomocnictwo;
2. potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej.

Z poważaniem,